

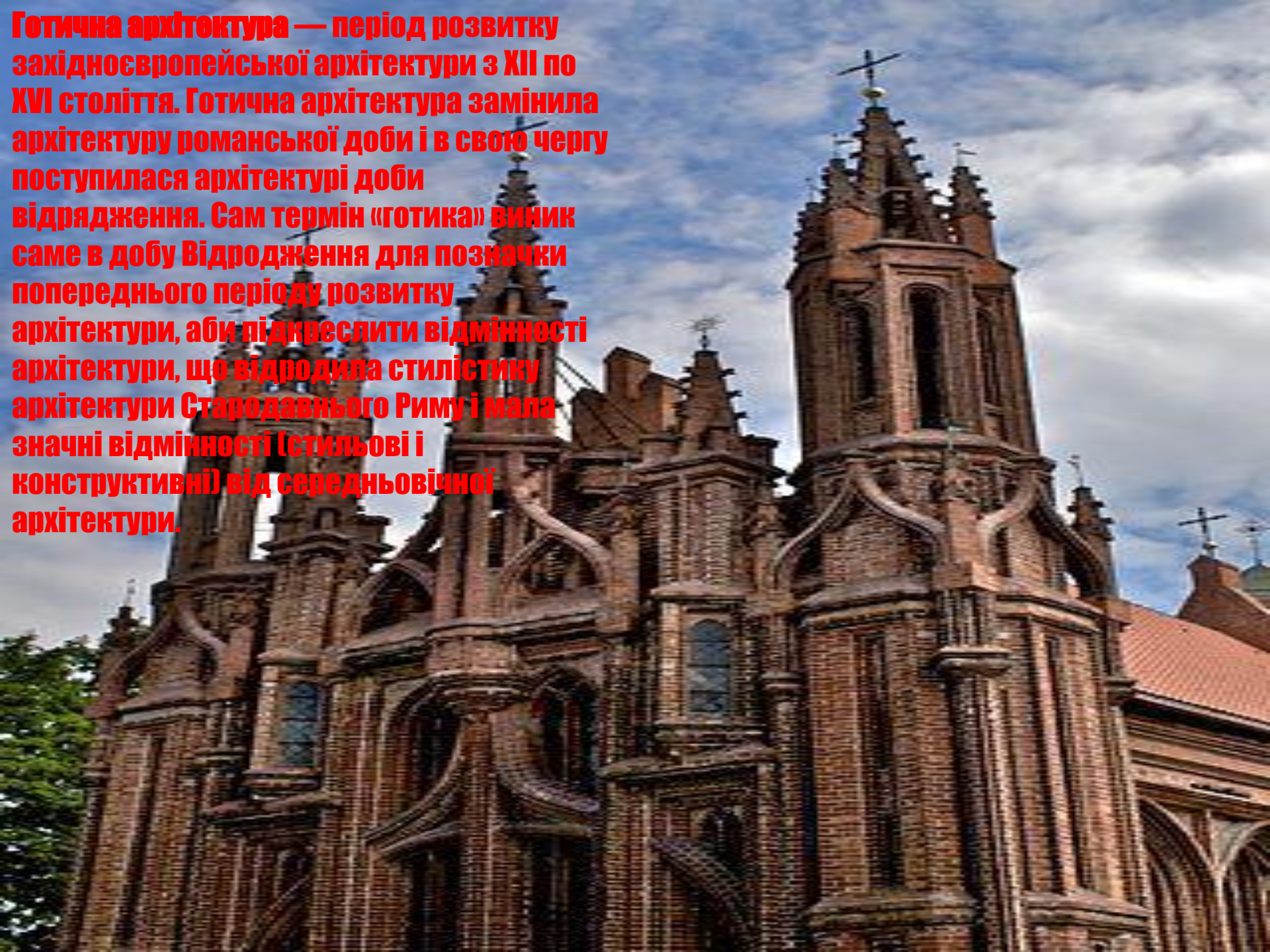
Готичний стиль

Виконала: Афанасьева Тетяна

Готична архітектура — період розвитку західноєвропейської архітектури з XII по XVI століття. Готична архітектура замінила архітектуру романської доби і в свою чергу поступилася архітектурі доби відродження. Сам термін «готика» виник саме в добу Відродження для позначки попереднього періоду розвитку архітектури, аби підкреслити відмінності архітектури, що відродила стилістику архітектури Стародавнього Риму і мала значні відмінності (стильові і конструктивні) від середньовічної архітектури.

Історія виникнення

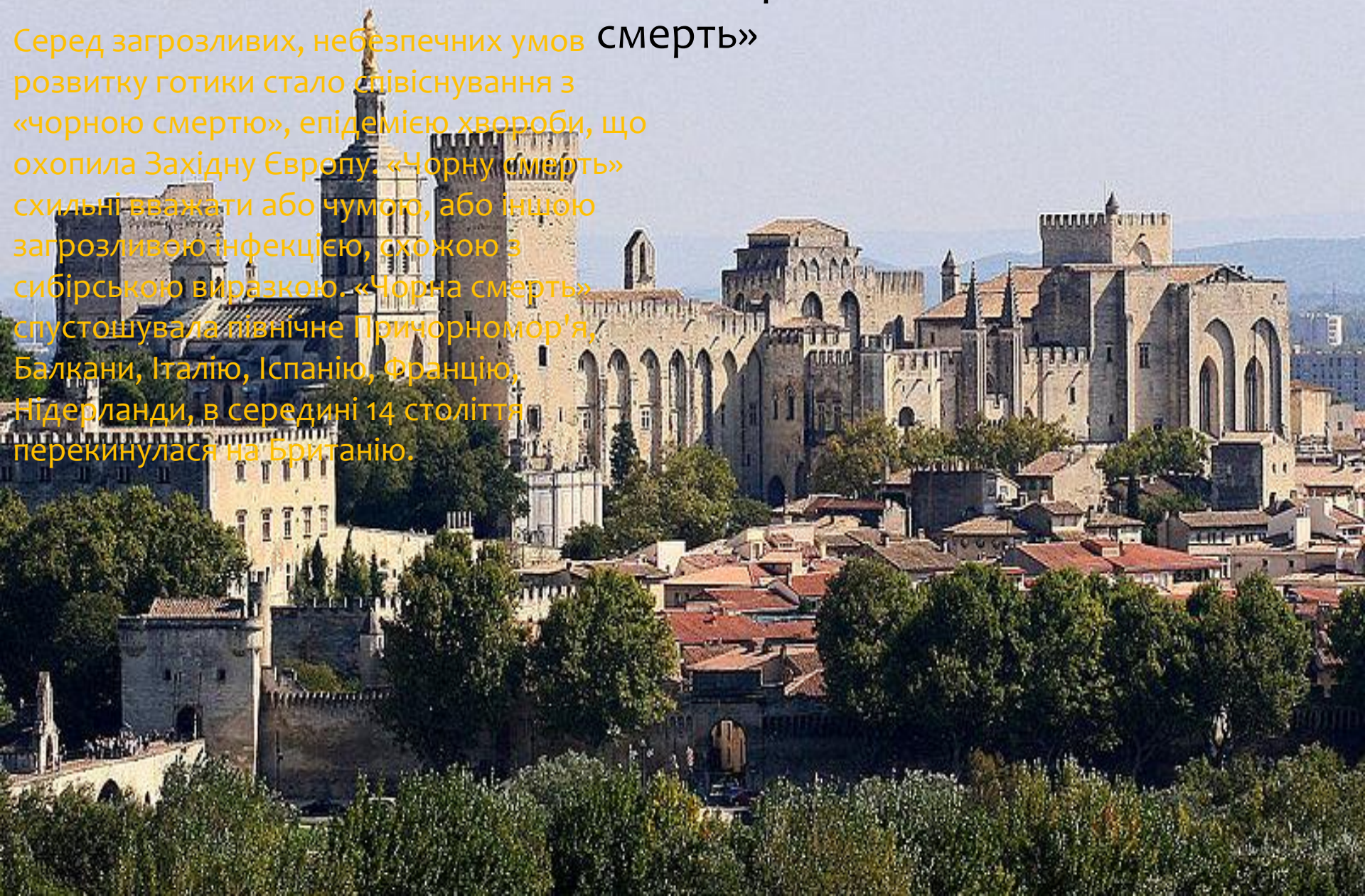
Жоден з періодів розвитку європейської архітектури не викликав таких суперечок в оцінках — від неприйняття і осуду до захоплення, вияву приязні і бажання відродити як національну спадщину, значної мистецької вартості, модності. Незважаючи на різні оцінки, готична архітектура ніколи не зникла з обривів і складових частин західноєвропейської культури. На це вказала історія вивчення готичної архітектури. Осуд і зневажливе ставлення до готики йшло з ренесансної Італії, надзвичайно багаті пам'ятками давньоримської архітектури. Вони могутньо впливали на світогляд італійських митців — від художників до архітекторів (теоретиків і

Готика і «Чорна

смерть»

Серед загрозливих, небезпечних умов розвитку готики стало співіснування з «чорною смертю», епідемією хвороби, що охопила Західну Європу. «Чорну смерть» схильні вважати або чумою, або іншою загрозливою інфекцією, схожою з сибірською виразкою. «Чорна смерть» спустошувала північне Причорномор'я, Балкани, Італію, Іспанію, Францію, Нідерланди, в середині 14 століття перекинулася на Британію.

ГОТИКА В ІТАЛІЇ

Мистецтво посіло надзвичайне місце в свідомості і діяльності невеликих князівств Італії. Не тільки сакральна архітектура, а і створення бронзових монументів, суспільно значущих світських споруд, фресок, ікон — стало предметами уваги як простого люду чи купців, так і урядовців чи аристократії, що шукала політичної підтримки і популярності. Вже в 12-13 ст. Візантійська імперія та арабські країни були значно обмежені в використанні торговельних шляхів Середземномор'я, які перебрали на себе міста Італії. Італійські міста-держави Піза, Генуя, Венеція надзвичайно збагатилися в посередницькій торгівлі між країнами Сходу і слабкою Візантією та країнами

Джерела

- * [Искусство Средних веков. Искусство готики — электронный альбом на CD, электронное издательство «Директмедиа», М., 2008](#)
- * Муратова К. М., «Мастера французской готики 12-13 вв», М., "Искусство", 1988
- * Всеобщая история искусств, Т.2, М., «Искусство», 1960
- * Каптерева Т. П., «Искусство Испании», М., «Изобразительное искусство», 1989
- * Дзуффи С. «Большой атлас живописи. Изобразительное искусство 1000 лет». — М.: ОЛМА-Пресс, 2002, [ISBN 5-224-03922-3](#)
- * Мерцалова М. «Костюм разных времён и народов». Т.1 — М.: Академия моды, 1993, С. С. 179—222, [ISBN 5-900136-02-7](#)
- * Michael Thimann: Gedächtnis und Bild-Kunst. Die Ordnung des Künstlerwissens in Joachim von Sandrarts Teutscher Academie, Freiburg: Rombach, 2007.
- * Краткая художественная энциклопедия. Искусство стран и народов мира, Т 1, М, 1962
- * Ювалова Е. П. «Немецкая скульптура 1200—1270 гг.», М, 1983